

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	5
Abstract	7
مستخلص البحث	9
กิตติกรรมประกาศ	11
สารบัญ	12
รายการตาราง	16
ตารางปรัวรรตอักษร	18
บทที่	
1 บทนำ	24
1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	24
1.2 คำถามในการวิจัย	30
1.3 อัตรุกราน หะดีษ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	58
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	58
1.6 ขอบเขตในการวิจัย	58
1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น	59
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	59
1.9 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	60
1.10 วิธีดำเนินการวิจัย	61
2 การตะอะวะสุสำหรับมุสลิมะฮ์	68
2.1 ความหมายของการตะอะวะสุทางภาษาและวิชาการ	70
2.2 หุฎุมการตะอะวะสุสำหรับมุสลิมะฮ์	72
2.3 รากฐานในการตะอะวะสุ	76

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.1 หลักฐานและแหล่งที่มาในการคะอะฮะฮ์	76
2.3.2 องค์ประกอบในการคะอะฮะฮ์	77
2.3.2.1 คาลีฮ์	77
2.3.2.2 มัดอูฮ์	80
2.3.2.3 เมากูฮ์	82
2.4 ระเบียบวิธีในการคะอะฮะฮ์	84
2.5 แนวทางและสื่อในการคะอะฮะฮ์	87
2.5.1 ความหมายของแนวทาง (อุสลุบ) ในทางภาษาและวิชาการ	87
2.5.2 แนวทางหรือสำนวน (อุสลุบ) ในการคะอะฮะฮ์	88
2.5.2.1 แนวทางการคะอะฮะฮ์ที่ปรากฏในอัลกุรอาน	89
1) หิกมะฮ์	89
2) การตัดเตือนที่ดี	97
3) การโต้แย้งด้วยสิ่งที่ดีกว่า	99
4) การตั้งใช้ผู้ความดีและห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย	101
2.5.2.2 แนวทางหรือสำนวนอื่นๆ ในการคะอะฮะฮ์	110
1) แบบอย่างที่ดีงาม	110
2) การใช้สำนวนที่เรียบง่ายและมีความชัดเจน	114
3) การใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เหมาะสม	115
4) การสนทนากับผู้คนตามระดับสติปัญญาของพวกเขา	115
2.5.3 สื่อ (วะสีละฮ์) ในการคะอะฮะฮ์	117
2.5.3.1 ความหมายของสื่อในทางภาษาและวิชาการ	117
2.5.3.2 ความแตกต่างระหว่างสื่อ (วะสีละฮ์) และอุสลุบ (แนวทาง)	118
2.5.3.3 ประเภทของสื่อในการคะอะฮะฮ์	118

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีการตะวาระฮุของอุมมะฮาดัลมุอ์มีนีน ในยุคต้น	123
3.1 อุมมะฮาดัลมุอ์มีนีนในอัลกุรอานและหะดีษ	123
3.2 ความหมายของอุมมะฮาดัลมุอ์มีนีนและรายนาม	125
3.3 ความประเสริฐทั่วไปของอุมมะฮาดัลมุอ์มีนีน	129
3.4 วิธีการตะวาระฮุของอุมมะฮาดัลมุอ์มีนีนในยุคต้น	134
3.4.1 ชีวประวัติและความประเสริฐ	134
3.4.1.1 ท่านหญิงเคาะดีญะฮุ บุตรี คุวัยลิด <small>رضي الله عنها</small>	134
3.4.1.2 ท่านหญิงเศาะดะฮุ บุตรี ชัมอะฮุ <small>رضي الله عنها</small>	136
3.4.1.3 ท่านหญิงอาอิชะฮุ บุตรี อะบูบักกร <small>رضي الله عنها</small>	137
3.4.1.4 ท่านหญิงหุฟเศาะฮุ บุตรี อุมร์ <small>رضي الله عنها</small>	140
3.4.1.5 ท่านหญิงอุมมุสะละมะฮุ <small>رضي الله عنها</small>	141
3.4.1.6 ท่านหญิงซัยนัษ บุตรี ญะหุซ <small>رضي الله عنها</small>	142
3.4.2 วิธีการตะวาระฮุของอุมมะฮาดัลมุอ์มีนีนในยุคต้น	143
3.4.2.1 การเสริมสร้างกำลังใจ	145
3.4.2.2 การเป็นแบบอย่างที่ดี	150
3.4.2.3 การเผยแผ่วิชาการอิสลาม	159
3.4.2.4 การตักเตือนที่ดี	172
3.4.2.5 การสั่งใช้สู่ความดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย	176
4 วิธีการตะวาระฮุขององค์กรมุสลิมะฮุในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และกรุงเทพมหานคร	182
4.1 สภาพขององค์กร	183
4.1.1 ประวัติความเป็นมาขององค์กร	185
4.1.2 ความคิดเห็นของแกนนำเกี่ยวกับความจำเป็นในการตะวาระฮุใน รูปแบบขององค์กร	190

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ผลการสัมภาษณ์วิธีการตะอวะฮ์ขององค์กร	194
4.2.1 การตะอวะฮ์ด้วยวิธีการเผยแพร่วิชาการอิสลาม	195
4.2.2 การตะอวะฮ์ด้วยวิธีการสั่งใช้สู่ความดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย	214
4.2.3 การตะอวะฮ์ด้วยวิธีการเสริมสร้างกำลังใจ	230
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	239
5.1 สรุปผลการวิจัย	242
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	248
5.3 ข้อเสนอแนะ	284
บรรณานุกรม	286
ภาคผนวก	299
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	300
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	302
ภาคผนวก ค ข้อมูลการถอดเทปสัมภาษณ์	306
ประวัติของผู้วิจัย	386

รายการตาราง

ตารางที่ 1 แสดง จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	65
ตารางที่ 2 แสดง รายชื่อ ปีเกิด ปีที่แต่งงาน ปีที่เสียชีวิต และอายุ ของอุมมะฮาดอัลมุอ์มินีน	129
ตารางที่ 3 แสดง ข้อมูลเบื้องต้นของแกนนำองค์กรตะวันออกในสามจังหวัดชายภาคใต้และ กรุงเทพมหานคร	184

Prince of Songkla University
Pattani Campus

รายการภาพประกอบ

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบการดำเนินการวิจัยวิธีการตะอวะฮ์ขององค์กรมุสลิมะฮ์ ในสามจังหวัดชายภาคแดนใต้และกรุงเทพมหานคร	62
แผนภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดวิธีการตะอวะฮ์ของอุมมะฮ์อาดัลมูอ์มินีนในยุคต้น	181
แผนภาพที่ 3 แสดงกลุ่มงานสภายุมมุสลิมแห่งประเทศไทย	186
แผนภาพที่ 4 แสดงโครงสร้างการบริหารองค์กรของมูลนิธิยุมมุสลิม โลก สำนักงานประเทศไทย	188
แผนภาพที่ 5 แสดงข้อสรุปการตะอวะฮ์ด้วยวิธีการเผยแผ่วิทยาการอิสลาม	195
แผนภาพที่ 6 แสดงข้อสรุปการตะอวะฮ์ด้วยวิธีการสั่งใช้สู่ความดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย	214
แผนภาพที่ 7 แสดงข้อสรุปการตะอวะฮ์ด้วยวิธีการเสริมสร้างกำลังใจ	230
แผนภาพที่ 8 แสดงวิธีการตะอวะฮ์ขององค์กรมุสลิมะฮ์ในสามจังหวัดชายภาคแดนใต้ และกรุงเทพมหานคร	239